

Forslag til lov om ændringer i forsorsloven (hjælp til værnepligtige).

(Vedtaget af folketinget ved 3. behandling den 1. juni 1954.*)

I lov om offentlig forsorg, jfr. bekendtgørelse nr. 475 af 31. august 1946, foretages følgende ændringer:

Til § 59.

I § 59, nr. 2, ændres „§ 281, stk. 1“ til: „§ 281, stk. 1—2.“

Til § 64.

§ 64, stk. 1, nr. 3, affattes således:

„ $\frac{4}{7}$ af udgifterne i henhold til § 281, stk. 1—2, og $\frac{7}{10}$ af udgifterne i henhold til § 281, stk. 3.“

I § 64, stk. 2, 1. linie, indføjes efter ordet „staten“ ordene: „— bortset fra behandling på sygehuse og tuberkuloseinstitutioner, jfr. herved § 4 b i lov nr. 148 af 31. marts 1949 og § 10 b i lov nr. 65 af 7. marts 1952 —“.

Til § 75.

§ 75, stk. 1, affattes således:

„Den fælleskommunale udligningsfond yder et tilskud på $\frac{5}{10}$ af udgifterne til hjælp til kronisk syge (§§ 247—249) og hjælp til tuberkuløse og børnelammede (§§ 262—263) samt et tilskud på $\frac{3}{10}$ af udgifterne i henhold til § 281, stk. 1—3, og af samtlige de udgifter, som i henhold til nærværende paragrafs stk. 2 er genstand for mellemkommunal refusion. (Heri indbefattet kommunernes egen andel i disse udgifter.)“

Til § 281.

§ 281 affattes således:

„Stk. 1. Når en værnepligtig forretter militærtjeneste, er det sociale udvalg i

vedkommende tidsrum forpligtet til at hjælpe pågældendes egen og hans families trang. Der vil herunder kunne ydes hjælp til fortsættelse af lejemål af lejlighed eller butik, til afdrag på gæld stiftet til erhvervelse af genstande anskaffet til pågældendes husførelse eller til erhvervsmæssig brug, samt til betaling af underholdsbidrag, der ikke kan udbetales forskudsvis af det offentlige, alt i det omfang, i hvilket det sociale udvalg skønner, at pågældende ville have afholdt disse udgifter, hvis han ikke var blevet indkaldt. Det er dog en forudsætning for ydelse af hjælp, at de forpligtelser, til hvis opfyldelse hjælpen søges, ikke må antages at være påtaget med henblik på at opnå hjælp fra det offentlige. Ved første indkaldelse er det derhos en forudsætning, at pågældende har haft rimelig grund til ikke at vente med at påtage sig de forpligtelser, til hvis opfyldelse han søger hjælp, til efter aftjeningen af den normale værnepligt. Den således ydede hjælp betragtes som en den indkaldte ydet særhjælp. Forsåvidt angår forskudsvis udbetalte underholdsbidrag påhviler den værnepligtige, træffer de sociale udvalg beslutning om bortfald af de til forskudsvis udbetaling knyttede retsvirkninger herunder tilbagebetalingspligten for hele bidraget eller en del af dette, også her i det omfang, i hvilket det sociale udvalg skønner, at pågældende ville have afholdt disse udgifter, hvis han ikke var blevet indkaldt.

Stk. 2. Der kan endvidere i trangstilfælde i indtil 6 uger fra hjemsendelsen at regne ydes ikke-arbejdsløshedsforsikrede hjemsendte værnepligtige hjælp i et omfang,

*) Se tillæg A. sp. 1553; tillæg B. sp. 989 og 1139; folketingstidende: fremsættelsen sp. 2232, 1. behandling sp. 2805, 2. behandling sp. 5687, 3. behandling sp. 5981.